

протилежні, світ, все ж таки, є взаємозалежною цілісністю. Держави активно залучають іноземних партнерів до певних як культурних, так і економічних, політичних проєктів; обмін сировиною, технологічними досягненнями показує залежність одних від інших. Саме різносторонній швидкий розвиток держав в сучасному світі в переважній більшості обумовлений посиленням різносторонніх та різноманітних відносин між ними.

«Міжнародна політика – це сукупна цілеспрямована діяльність народів, держав, соціальних інститутів, соціальних спільнот, об'єднань громадян у сфері міжнародного життя».

Хоча політика, яку проводять на міжнародній арені держави, учасники даного процесу, повинна базуватися на загальноствановлених та загальноприйнятих на різноманітних міжнародних з'їздах, асамблеях (що мають міжнародну юридичну силу) принципах, як невторчання у внутрішні справи незалежних держав, рівноправність, визнання суверенітету, обов'язковість виконання державами міжнародних зобов'язань, на сьогодні ці принципи порушуються не тільки державами третього світу, а, перш за все, тими, хто виступав гарантами миру.

Сьогодні ООН сконцентровує свої сили на забезпечення узгодженої та надійної системи безпеки та міжнародного миру. Центральним її органом є Рада Безпеки, яка контролює світову політичну владу. Останнім часом ведеться диспут необхідності реформування ООН, демократизації роботи її відділів. Піддається сумніву правомірність збереження положення, згідно якому п'ять ядерних держав зберігають статус сталих членів Ради Безпеки, мають право "Вето" з питань, які мають глобальне значення, а члени Генеральної Асамблеї (тобто майже всі держави світу) не мають ніяких контрольних функцій щодо Ради Безпеки.

На теперішній момент одноосібно ніяка держава не має можливості повного контролю міжнародної арени, повністю вести справи так, як їй вигідно, оскільки такій узурпації влади будуть протистояти вже ті держави, які на даний момент є і володіють засобами впливу і тиску на інших.

Можна зауважити, що не всі країни дотримуються правових норм, розроблених і підтриманих міжнародними організаціями для забезпечення миру. Так, наприклад, Російська Федерація не дотримується та всіляко ігнорує Мінські домовленості, за розробкою яких стоять члени ОБСЄ; безпосередньо втручається у збройний конфлікт в Сирії, підтримує заколоти у Молдові.